

Gudohaje, wieś kościelna, leży przy trakcie, wiodącym mimo stacji tej samej nazwy Libawo-Romeńskiej kolei żelaznej z Ostrówca do Oszmiany. Była to niegdyś majątność znanej na Litwie rodziny Wojnów, jeden z członków której, Józef—oboźny połocki i żona jego Ludwika z Sulistrowskich fundowali w Gudohajach w r. 1764 klasztor i kościół karmelitów, sławny z cudownego obrazu Matki Boskiej Gudohajskiej. Obraz ten, obecnie znajdujący się w lewym bocznym ołtarzu kościoła parafjalnego w Oszmianie, przeniesiony został do Oszmiany z racji czasowego

zamknięcia kościoła Gudohajskiego.

W r. 1906 kościół Gudohajski, będący do tej chwili filją kościoła parafjalnego w Sołach, przekształcono na kościół parafjalny. Nowoutworzoną parafję Gudohajską stanowią obecnie niektóre wioski okoliczne, oraz niewielkie obszarem posiadłości szlacheckie (Mokszyce, Jasionów, Romejki), należące wcześniej do parafji kościoła w Murowanej Oszmianie; kościół Gudohajski, drewniany, niepokąźny, ubogi, potrzebuje gruntownej reperacji. Na miejscu zniesionego gmachu klasztornego (również drewnianego) stoi plebanja, do dziś dnia powszechnie przez lud miejscowy „klasztorem“ nazywana. W każde święto Matki Boskiej w w Gudohajskim kościele odprawia się fest uroczysty, ściągający do martwej i cichej w dzień powszedni wioszczyny setki ludzi z okolicznych wiosek. Sama wieś, licząca zaledwie kilkanaście chat, niczem na wyróżnienie nie zasługuje.